

Universitätsbibliothek Paderborn

Antidota Apostolica contra nostri temporis hæreses

In quibus Loca illa explicantur, quæ Hæreticj hodie (maximè Caluinus & Beza) vel ad sua placita stabilienda, vel ad Catholicæ Ecclesiæ dogmata infirmanda ...

In Epistolam B. Pauli ad Romanos

Stapleton, Thomas

Antverpiae, 1595

25. Itaque ipse ego 0mente seruio legi Dei, carne autem lege peccati.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39447

maximam verborum confidentiam, audaciam, impudentiam adhibere.

25. Itaque ipse ego mente seruo legi Dei, carni autem legi peccati.

Conclusio & epilogus totius disputationis est de statu hominis regenerati in corpore mortis huius adhuc constituti, quo se liberari postulat, & donec liberetur miserum se agnoscit. Mortem corporis (ait Calvinus) vocat massam peccati, vel congeriem ex qua totus homo conflatus est: nisi quod in Paulo tantum manebant reliquia peccati, quarum vinculis captiuus detinebatur. Præposterè rursus & inepitè si enim reliquijs peccati adhuc captiuus detinebatur Paulus, & hæ reliquæ animam ac mentem eius occupabant, vt in præcedentibus explicauit; falsum erit quod Paulus statim concludit: *Mente seruo legi Dei, carni autem legi peccati.* Et quid ni? dicit Calvinus.

Caluini in Paulum maledicentia.

Hæc enim exceptione, (carne autem legi peccati) detur se ita esse Deo addictum, vt reptans in terra multis sordibus inquinetur. Hæc est impuri hæretici

Philipp. 3. 20.

impura blasphemia. Paulus, cuius conuersatio in caelis erat, iuxta Calvinum reptat in terra.

2. Cor. 1. 12.

qui in simplicitate & sinceritate Dei, & non in sapientia carnali, sed in gratia Dei conuersatus fuit in

Gal. 2.

hoc mundo, & in quo Christus vivebat, iuxta

Philipp. 1. 23.

Caluinum multis sordibus inquinatus est. Quomodo ergo cupiuit Paulus dissolui & esse cum

Apocal. 21. 27.

Christo, vtique in caelo, quò nihil coinquinatum intra-

intrabit, si adhuc multis sordibus inquinatus
erat? Sed sordidus hæreticus, & fœda libidi-
ne plenus, innumerisq; peccatorum sordibus
inquinatissimus, arrogantia, malevolentia,
vindictæ cupiditate, honoris & diuitiarum
appetentia fœdatus, vt vitæ eius historia te-
statur, cauteriata conscientia diuinas Scrip-
turas deprauans, mentiendi & fallendi nulla
conscientia tætus (vt tam varia iam expe-
rientia mōstrauit) suo malè toruo pede San-
ctum Apostolum metitur.

Hoc igitur relicto impostore, & mendaci
magistro, Sanctissimū Augustinum iterum
in hæc verba audiamus. Primū, de cor-
pore mortis, à quo liberari Apostolus cupit,
sapienter in hunc modum scribit: *Quid hie*

*aliud intellecturi sumus, nisi quia corpus, quod cor-
rumpitur, aggrauat animam? Cū ergo idipsum*
corporem incorruptibile recipietur, plena erit libe-
ratio à corpore mortis huius, à quo non liberantur
qui sunt ad poenam resurrecturi. Ad corpus ergo mor-
tis huius intelligitur pertinere, vt alia lex in mem-
bris repugnet quidem legi mentis, dum caro concu-
piscit aduersus spiritum, etsi mentem non subiugat,
quia & spiritus concupiscit aduersus carnem. Atque
ita, quāuis lex ipsa peccati captiuum teneat aliquid
carnis, vnde resistat legi mentis; non tamen regnat
in nostro licet mortali corpore, si non obeditur desi-
derijs eius. Hæc ille, qui alio in loco idem la-
tius & prolixius prosequitur. Illa verò alia
verba Apostoli, *Mente seruo legi Dei, carne au-*

De nupt.
& concu-
pisc. lib. 2.
cap. 31.

Serm. 5.
de verb.
Apostoli
in fine.

D d 5 tem

Ibidem. rem legi peccati, sic (ait Augustinus) intelligenda sunt: *Mente seruius legi Dei, non consentiendo legi peccati: carne autem seruius legi peccati, habendo desideria peccati; quibus et si non consentio, non tamen penitus careo.* Hæc ille. Nullæ hic sordes, nulla inquinamenta, nihil humi receptum in Apostolo apparet. Desideria praua quibus Apostolus non caruit, quia illis non consentit, non fuerunt illæ sordes, quibus iustitia mentis, qua Deo seruiuit, macularetur, sed erant virtutis materia, qua gloriosa certamine *exercebat, vt alibi loquitur Augustinus.* Sic stimulus carnis ab Apostolo sublatus non fuit, non vt illo sordidaretur, sed vt virtus eius in infirmitate perficeretur, ad quod sufficiebat illi gratia Christi. Voluit in hoc capite Calvinus omnium bonorum operum immunditiam ponere, actionem tollere, effectum destruere: sed dum hoc facit, disputationem Apostolicam fœdissimè contaminare, deprauare, inuertere coactus est.

Argumentum Cap. VIII.

PROSEQUITUR Apostolus effectus gratia, veramque per Christum à seruitute peccati liberationem; eiusque liberationis dignitatem, amplitudinem, ac felicitatem multis verbis describit. Docet primùm, omnes Christo insertos esse